

I retsafgiftsbetænkningen side 36-37 betegnes denne ordning som utidssvarende, og det anføres endvidere, at ordningen næppe heller kan anses for rimelig over for sognefogederne. Retsafgiftsudvalget foreslår derfor ordningen afskaffet, således at afgiften fremtidig tillægges statskassen. Udvalget fremhæver i tilknytning hertil, at dette forudsætter, at sognefogederne på anden måde vederlægges for udførelse af fogedforretninger. Udvalget har ikke taget stilling til, efter hvilke nærmere retningslinjer vederlæggelsen bør ske, men har dog fundet anledning til at bemærke, at fornøden hjemmel til vederlæggelsen formentlig vil kunne søges tilvejebragt ved ændring af de gældende regler om sognefogedernes aflønning.

I forslaget til lov om retsafgifter er afgiften for fogedforretninger, der foretages af sognefogeder, i overensstemmelse med udvalgets forslag tillagt statskassen, jfr. forslaget § 63.

Ifølge skifteafgiftslovens § 7, stk. 3, fastsætter skifteretten betalingen til sognefogederne for *udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger*. Betalingen afholdes af vedkommende bo. Efter justitsministeriets opfattelse er det imidlertid næppe rimeligt at pålægge boerne at betale et særligt vederlag for begyndelses- og registreringsforretninger, der udføres af sognefogeder, når et sådant vederlag ikke skal betales, dersom skifteretten selv udfører de nævnte forretninger. Vederlaget til sognefogederne bør derfor betales af statskassen.

Efter forhandling med Danmarks sognefoged- og lægdsmandsforening og Foreningen af sognefogeder i bymæssige kommuner foreslås det fremtidigt at vederlægge sognefogederne for foretagelse af udlæg og udpantning og for udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger gennem en forhøjelse af den løn, der tilkommer dem efter lov nr. 50 af 4. marts 1932 om sognefogedernes lønning, jfr. § 8 i lov nr. 166 af 18. maj 1937. De fornødne ændringer i den nævnte lov er optaget i forslaget § 4.

Statskassens udgifter til forhøjelse af lønnen kan anslås til ca. 600.000 kr. årligt.

4. Udgifter til porto.

Efter gældende ret kan retterne kræve udgifter til porto refunderet af vedkommende part, jfr. for så vidt angår tinglysningedokumenter § 2, stk. 3, 2. pkt., i anordning nr. 298 af 26. november 1926.

Det foreslås, at retternes portoudgifter for fremtiden endeligt skal afholdes af statskassen. Nyordningen kræver ikke lovændring — udover en redaktionel ajourføring af retsplejelovens § 331, stk. 1, nr. 2, jfr. forslaget § 10, nr. 8, — men kan gennemføres administrativt.

Det er meget vanskeligt at skønne over størrelsen af de nævnte portobeløb, måske kan de anslås til ca. 1,5 millioner kr. årligt.

Udkast til en række af forslaget bestemmelser har været forelagt:

Præsidenten for østre landsret,
Præsidenten for vestre landsret,
Præsidenten for Københavns byret,
Præsidenten for sø- og handelsretten i København,
Den danske dommerforening,
Foreningen af dommerfuldmægtige i Danmark,
Advokatrådet,
Foreningen af auktionsledere i Danmark,
Justitsministeriets skiftelovsudvalg.

Som det fremgår af det ovenfor anførte, betyder nyordningen med hensyn til vederlag m. v. en udgift for staten på godt 4 millioner kr. årligt. Der er imidlertid ikke tale om en reel merudgift for statskassen, idet der samtidig sker en forøgelse af proveuet af retsafgifterne.

Forslagets § 7 om afskaffelse af gebyret for skilsmissebevillinger vil betyde en indtægtsnedgang for staten på ca. 120.000 kr. årligt.

I bilaget til lovforslaget er de bestemmelser, som forslaget vedrører, og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser.

Til §§ 1 og 2.

Regler om vederlag til vidner og vurderingsmænd i skiftesager findes for øjeblikket i skifteafgiftslovens § 7. I retsafgiftsbetænkningen foreslås det side 52-53 at overflytte disse regler til den processuelle lovgivning, og i overensstemmelse hermed foreslås regler om vederlag indsat i konkurslovens § 54, stk. 1, og skiftelovens § 16, stk. 1.

Efter skifteafgiftslovens § 7 tilkommer der uden for København vidner i skiftesager 1 kr., hver gang boet sættes. Benyttes vidner, retsbude eller fast ansatte vurderingsmænd til vurdering, tilkommer der dem 2 kr. for hver halve dag forretningen varer. For København ordnes forholdet af justitsministeriet. Betalingen til de af skifteretten særlig udmeldte vurderingsmænd fastsættes af skifteretten, og det samme gælder betalingen til sognefoged og vidner, når begyndelses- og registreringsforretningen udføres af sognefogeden.

Efter justitsministeriets opfattelse er disse regler forældede. Efter den ved lov nr. 218 af 11. juni 1959 foretagne ændring af retsplejelovens § 654 er særlig tilkaldelse af vidner til møder i skifteretten kun fornøden ved begyndelses- og registreringsforretninger.